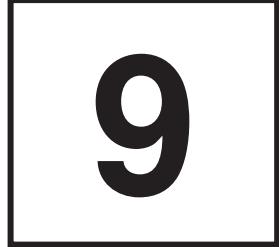

การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนามารยาทของนักศึกษา
วิทยาลัยสหวันบริหารธุรกิจ แขวงสหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาชนไทย
ประชาชนลาว

PARTICIPATORY ACTION RESEARCH FOR DEVELOPMENT OF THE STUDENTS' MANNERS
AT SAVAN BUSINESS ADMINISTRATION COLLEGE, SAVANNAKHET PROVINCE,
THE LAO PEOPLE'S DEMOCRATIC REPUBLIC

สีประจำ แก้วบัวบาน*

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สวัสดิ์ โพธิ์วัฒน์**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาสภาพ และปัญหาเกี่ยวกับมารยาทของนักศึกษาวิทยาลัยสหวันบริหารธุรกิจ แขวงสหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาชนไทย ประชาชนลาว 2) หาแนวทางและดำเนินการพัฒนามารยาท ของนักศึกษา วิทยาลัย สหวันบริหารธุรกิจ 3) ติดตามและประเมินผลการพัฒนามารยาทของนักศึกษาวิทยาลัยสหวันบริหารธุรกิจ โดยใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม 4 ขั้นตอนหลักคือ ขั้นการวางแผน ขั้นการปฏิบัติ ขั้นการสังเกตการณ์ และขั้นสะท้อนกลับ ซึ่งกลุ่ม เป้าหมาย ประกอบด้วย กลุ่มผู้ร่วมวิจัย จำนวน 20 คน คือ ผู้อำนวยการสถานศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาประจำชั้น จำนวน 7 คน ตัวแทน คณะกรรมการนักศึกษาได้มาโดยเลือกแบบเจาะจง 6 คน และหัวหน้าห้อง จำนวน 5 คน กลุ่มผู้ให้ข้อมูล จำนวน 58 คน ประกอบด้วย วิทยากรที่มาอบรมและให้ความรู้แก่นักศึกษา 2 คน ตัวแทนนักศึกษาปีที่ 1 จำนวน 50 คน และคณะกรรมการ นักศึกษา ได้มาโดยเลือกแบบเจาะจง 6 คน เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แบบสังเกต แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ แบบประเมิน และแบบบันทึก สถิติที่ใช้ ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

- สภาพและปัญหาเกี่ยวกับมารยาทของนักศึกษาวิทยาลัยสหวันบริหารธุรกิจ พ布ว่า มีนักศึกษาส่วนหนึ่งที่แสดง มารยาทที่ไม่เหมาะสม คือ การพูดจาไม่สุภาพ นักศึกษามีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ มีพฤติกรรมก้าวร้าว ไม่เชื่อฟังอาจารย์ ไม่มี จิตสำนึกรักในการแสดงความเคารพ ขาดความอ่อนน้อมถ่อมตน ในขณะเดินทางระหว่างอาจารย์ หรือเมื่อพบเห็นบุคคล ภายนอก ที่เข้ามาในวิทยาลัย นักศึกษาไม่ยกมือไหว้ การใช้คำพูดที่ไม่สุภาพต่อผู้อื่นชอบพูดคุยกันในเรื่องอื่น อยู่ที่ประชุม นักศึกษาเมื่อเดินกับ ผู้ใหญ่ ไม่เดินในอาการสำรวจ การยืนเข้าແ老人家พร่างชาติมีขั้นตอนในการปฏิบัติที่ไม่ถูกวิธี การนั่งเก้าอี้ต่อหน้าผู้ใหญ่หรืออาจารย์ ไม่อยู่ในอาการสำรวจ ซึ่งพฤติกรรมของนักศึกษาเหล่านี้มีปัญหาและสาเหตุมาจากการศึกษาไม่เชื่อฟังคำสอนของผู้ปกครอง ครู อาจารย์ เนื่องจากสภาพแวดล้อม ชุมชน สังคม ที่อยู่อาศัย และวัฒนธรรมที่หลากหลายแตกต่างกัน ตลอดทั้งอาจารย์ในวิทยาลัย ขาดการดูแลเอาใจใส่นักศึกษาอย่างจริงจัง และเสมอต้นเสมอปลาย

* นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

** คณะกรรมการบริหารหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

2. การพัฒนามารยาทของนักศึกษาวิทยาลัยสหเว็บบริหารธุรกิจ แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ตามแนวทางกลยุทธ์ในการพัฒนา 6 กิจกรรม ได้แก่ 1) การประชุมระดมสมอง 2) การประชุม และอบรมให้ความรู้แก่นักศึกษา 3) การประชุมปฏิบัติการ 4) สอดแทรกการสอนในวิชาที่เรียน 5) การใช้เทคนิคการเสริมแรง และ 6) การนิเทศติดตามและประเมินผล เพื่อพัฒนาให้นักศึกษามีมารยาทในการพูด มารยาทในการฟัง มารยาทในการทำความเคารพ มารยาทในการเดิน มารยาทในการยืน และมารยาทในการนั่ง

3. ผลการติดตามและประเมินผลการพัฒนามารยาทของนักศึกษา วิทยาลัยสหเว็บบริหารธุรกิจ แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว พบ.ว่า ผู้เกี่ยวข้องมีความพึงพอใจต่อการพัฒนาโดยรวมอยู่ในระดับมาก และสามารถปรับเปลี่ยนในด้านต่างๆ ทั้ง 6 ด้านให้ดียิ่งขึ้น กล่าวคือ 1) นักศึกษาใช้คำพูดที่สุภาพมากขึ้น 2) การพูดคุยกันในเรื่องอื่นอยู่ที่ห้องเรียน หรือ ที่ประชุมลดน้อยลง 3) นักศึกษามีอุตสาหะในการทำงาน 4) การยืนเข้าแถวเครื่องราชโองการมีขั้นตอนในการปฏิบัติที่ถูกต้อง 5) การนั่งเก้าอี้ต่อหน้าผู้ใหญ่หรืออาจารย์อยู่ในอิริยาบถที่ดี 6) ขณะเดินไป และกลับจากวิทยาลัยนักศึกษาสามารถแสดงออกโดยการไหว้ อาจารย์ทั้งก่อนและกลับจากวิทยาลัยด้วยความกระตือรือร้นอย่างเต็มใจ

ABSTRACT

The purposes of this study were 1) to investigate the states and problems in developing the students' manners at Savan Business Administration College, 2) to find out and develop the students' manners at Savan Business Administration College, and 3) to follow up and evaluate the development of the students' manners at Savan Business Administration College, Savannakhet Province, Lao People's Democratic Republic. This participatory action research consisted of four main stages: planning, action, observation and reflection. The target group included 20 participants: the researcher, the college director, 7 classroom teachers, 6 representatives of the student committee and 5 classroom heads. The 58 informants comprised 2 resource persons, 50 representatives of the first year students and 6 members of the student committee selected by Purposive Sampling. The instruments used were forms of observation, sets of questionnaires, interview forms, an evaluation forms and a form of note-taking. The statistics used for data analysis were composed of percentage, mean and standard deviation.

The results of this study were as follows:

1. Regarding the states and problems on the students' manners at Savan Business Administration College, it was found that some of the inappropriate manners of the students included impolite words spoken, undesirable manners, aggressive behaviors, paying no attention to the teachers' suggestions, no awareness on sense of honor along with no sense of modesty/humility. In case of sense of honor, the students never paid respect to the teachers or school guests passing by. The impolite words were usually used with their peers in the meetings. When the students walked side by side with the seniors, they did not show the appropriate or gentle manners. The standing in line to pay salutation to the national flag and the National Anthem was in the wrong step and in the wrong way. When the students paid an audience with the seniors or teachers, the style of sitting on the chair was not in the modest manner. The causes of all these problems originated from the diverse

environments, communities and cultures. In addition, the teachers did not really pay attention to these students; the students were not motivated to develop themselves.

2. The development of the students' manners at Savan Business Administration College employed a six – activity strategy consisting of 1) a brain-storming meeting, 2) a meeting to train the students on knowledge about good manners, 3) a workshop, 4) integration of good manners with every subject taught, 5) reinforcement, and 6) coaching supervision and evaluation to develop the student's good manners of speech, courtesy of listening, rules of respect, manner of walking, rules of standing and manner of sitting.

3. The effects of monitoring and evaluation of the development of the students' manners revealed that those concerned were satisfied with the overall development at the high level. The strategies used could improve the students' manners in six aspects comprising: 1) The students used more polite words, 2) A talking on miscellaneous topics in class or in meetings was reduced, 3) When walking with the seniors or teachers, the students were more modest, 4) Being in line to pay respect to the national flag was in an appropriate manner, 5) The style of chair sitting in front of the seniors or teachers was in a more modest manner, 6) While walking back and forth the College, the students expressed themselves by paying respect to the teachers both arrivals and departures of the College with enthusiasm and willingness

ภูมิหลัง

การศึกษาถือว่าเป็นหัวใจหลักของการพัฒนาประเทศ และไม่ว่าจะเป็นประเทศใดในโลกนี้จะเจริญรุ่งเรืองหรือไม่ ขึ้นอยู่กับการศึกษา การศึกษาจึงเป็นฐานรากที่สำคัญของชาติ เป็นการปลูกฝังทางความคิด ศติปัญญาที่จะขาดมิได้ ดังนั้นการจัดการศึกษาจึงเป็นเรื่องที่สำคัญ เพราะนอกจากเป็นการสร้างคนให้มีคุณภาพแล้วยังเป็นการสร้างชาติ ให้ก้าวหน้า ไปในอนาคตอย่างมั่นคง ดังนั้นการพัฒนาการศึกษาถือว่าเป็นการพัฒนาทรัพยากร มนุษย์ที่สำคัญอย่างยิ่ง ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยในการพัฒนาทางด้านวิทยาศาสตร์ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมธรรมชาติ การศึกษาคุณิตกรรมของคนเพื่อสร้างให้คนมีความรู้ มีทักษะที่ดี มีเจตคติที่ดี มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี และเสริมสร้างบุคลิกภาพที่ดี รู้รับ不甘 แต่ สามารถรับประทานอิปไตยประชาชนล้ว จึงให้ความสำคัญกับการศึกษามาเป็นอันดับหนึ่ง ในการกิจลักษณะของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ โดยเฉพาะการพัฒนาคนโดยให้ความรู้ในเรื่อง คุณลักษณะที่พึงประสงค์ คุณธรรม จริยธรรม ศีลธรรม ชีวทัศน์ โลกทัศน์ วิทยาศาสตร์ที่ก้าวหน้า และเสริมสร้างประสบการณ์วิชาชีพ เพื่อนำความรู้ในการสร้างประเทศชาติให้มีความเจริญก้าวหน้า ทางด้านเศรษฐกิจ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในเรื่องการศึกษา เพื่อให้สามารถดำเนินชีวิตประจำวันในสังคมได้อย่างปกติ และสามารถที่จะนำองค์ความรู้เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างมีคุณภาพ การศึกษาเป็นการสร้างโอกาส ให้ทุกคนได้รับการพัฒนาด้านฝีมือแรงงานมากขึ้น เพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม อันเป็นการพัฒนาเศรษฐกิจสังคม ของประเทศไทย (กระทรวงศึกษาธิการ สปป.ลาว. 2551 : 3-4)

คำเพ้า พันทุลักษณ์ (สัมภาษณ์, 2554) ผู้อำนวยการวิทยาลัย สะหวันบริหารธุรกิจ สะหวันนะเขต สปป.ลาว กล่าวว่า วิทยาลัย สะหวันบริหารธุรกิจเป็นหนึ่งในสถาบัน การศึกษาระดับ ปวส. และปริญญาตรี ที่ผลิตบัณฑิตวิชาการทางการบัญชี คอมพิวเตอร์ธุรกิจ และการจัดการ ได้ให้ความสำคัญในการพัฒนานักศึกษาให้มีความรู้ควบคู่กับคุณธรรม โดยมีปณิธานในการสร้างบัณฑิตที่เก่งและดี มีคุณธรรม จริยธรรม มีมารยาทที่ดี และจรรยาบรรณในวิชาชีพ เป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์พร้อมทุกด้าน ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในกระแสสังคมโลก ตลอดจนมีบทบาทในการพัฒนาประเทศไทยในอนาคต วิทยาลัยจึงจัดให้มีการพัฒนามารยาทของนักศึกษา โดยการจัดกิจกรรม

การเรียนการสอนโดยบูรณาการสาระความรู้ด้านต่างๆ รวมทั้งปลูกฝังมารยาทของนักศึกษา เช่น กิจกรรมอบรมหน้าเสาธง จัดกิจกรรม ในวันสำคัญของชาติเพื่อฝึกให้นักศึกษาเป็นคนดีมีระเบียบวินัยและมีความรับผิดชอบสามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข แต่จากการดำเนินการพัฒนาผ่านมาพบว่า นักศึกษาจำนวนหนึ่งมีมารยาทที่ไม่เหมาะสม ขาดความรับผิดชอบ ไม่มีวินัยในตนเอง ไม่รักษาเวลา ผิดระเบียบการแต่งกาย ไม่ตระหนักต่อสิ่งแวดล้อม เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน ไม่เคารพกฎระเบียบของวิทยาลัย ขาด ความสามัคคี ซึ่งสร้างความหนักใจให้แก่ผู้บริหาร ครุ แลผู้ปกครอง

วิทยาลัยสะหวันบริหารธุรกิจ มีจุดมุ่งหมายที่สำคัญคือ การพัฒนาปรับปรุงคุณ ภาพการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ เพื่อเป็นการ พัฒนาคนให้มีศักยภาพ โดยมีการพัฒนาทักษะ ความสามารถ ความเข้าใจที่ดี ทัศนคติ อุบัติสัย การทำงานด้วยความสุจริต และช่วยให้ บุคคลได้รับความรู้ต่างๆ ที่จำเป็นแก่การทำงานเข้าสู่งานเป็นการรองรับการพัฒนาประเทศ ซึ่งในสภาพความเป็นจริงแล้ว การพัฒนา เศรษฐกิจของ แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ในปัจจุบันส่วนหนึ่งต้องอาศัยผู้ที่สำเร็จการศึกษา วิทยาลัย สะหวันบริหารธุรกิจ ซึ่งเป็นสถานศึกษาสังกัดสำนักงานกรมคุ้มครองการศึกษาภาคเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ ได้เปิดหลักสูตรการเรียน การสอนบริหารธุรกิจในระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง 3 สาขา คือบริหารธุรกิจสาขาวิชาการจัดการทั่วไป สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ สาขาวิชาการบัญชีการเงิน และระดับปริญญาตรี 2 สาขา คือปริญญาตรีบริหารธุรกิจสาขาวิชาการจัดการทั่วไป และบริหารธุรกิจสาขาวิชาการบัญชี การเงิน จากการดำเนินการศึกษาที่ผ่านมา วิทยาลัยสะหวันบริหารธุรกิจ ได้มีผู้สำเร็จการศึกษาอยู่ในระดับ ปวส. ได้ทำงานในสถาน ประกอบการต่างๆ ทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน ได้นำความรู้ความสามารถ ด้านทักษะด้านวิชาการ ด้านเจตคติ ด้านบุคลิกภาพ และ ด้านมนุษยสัมพันธ์ไปใช้ในอยู่ในสถานประกอบการโดยไม่สามารถที่จะทราบได้ว่ามีคุณภาพหรือไม่ จากการผลิตบัณฑิตของวิทยาลัย สะหวันบริหารธุรกิจ พบว่ามีผู้สำเร็จการศึกษาจำนวน 345 คน ไปปฏิบัติงานอยู่สถานประกอบการต่างๆ ทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน ซึ่ง ไม่เป็นที่ประทับใจของผู้ประกอบ การด้านมารยาทของนักศึกษา เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบัน การศึกษา ภาคส่วนต่างๆ วิทยาลัยสะหวันบริหารธุรกิจ จึงจำเป็นที่จะดำเนินการปรับปรุงพัฒนาแก้ไขด้านมารยาทของนักศึกษา เพื่อให้ ผู้ประกอบการได้ใช้บุคลากรในการมีส่วนร่วมทำความดีความชอบให้กับองค์กร มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การมีจรรนะบารณ ภารกษาความลับขององค์การ และความกระตือรือล้นในการทำงาน (วิทยาลัยสะหวันบริหารธุรกิจ. 2553 : 3-4)

วิกฤตค่านิยม คุณลักษณะที่พึงประสงค์ คุณธรรม จริยธรรม และมารยาท ที่เปลี่ยนไปโดยเป็นผลกระทบจากการ เลื่อน>tag>ทางวัฒนธรรมจากต่างชาติ เข้ามาสู่ประเทศไทยและประเทศไทย ได้รับการคิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ ไม่สามารถคัดกรองและเลือกรับวัฒนธรรมที่ดี นอกจากนี้ สื่อโทรทัศน์สีพิมพ์ สื่อสื่อสารมวลชนจำนวนมากขาดความเชื่อมงวด ทางจราจรรถ ยังมีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเชิงลบ ทำ ให้เกิดการปรับเปลี่ยนค่านิยม พฤติกรรมที่เน้นวัฒนธรรมและปรัชญาคุณมากขึ้น ขาดจิตสำนึกสาธารณะ ให้ความสำคัญส่วนตนมากกว่า ส่วนรวมทำ ให้มารยาทของคนในสังคมลดน้อยลง นำไปสู่ปัญหาทางสังคมต่างๆ อาทิ ปัญหาเด็กและเยาวชน ปัญหาการขาด สมัพนธภาพภายในครอบครัว รวมทั้งปัญหาเสพติดและอื่นๆ สถาบันหลักทางสังคมที่มีบทบาทสำคัญต่อการปลูกฝังศีลธรรมให้สำนึก ในคุณธรรม จริยธรรมและอบรม หล่อหลอมให้ความรู้แก่เด็กและเยาวชนมีความเข้มแข็งลดลง สถาบันครอบครัวที่เคยมีระบบเครือ ญาติ ในกรุงเทพฯ ก็ถูกทิ้งไว้ และการช่วยเหลือกัน และความเข้มแข็งในการอบรมสั่งสอนและปลูกฝังศีลธรรมและค่านิยมที่ดีงามให้แก่ลูกหลานเริ่ม เปราะบางลง เนื่องจากวิถีชีวิตปรับเปลี่ยนไปมีลักษณะต่างคนต่างอยู่ ผู้คนส่วนมากต้องดิ้นรนทางเศรษฐกิจมากขึ้น ส่งผลต่อ ความสัมพันธ์ในครอบครัวอ่อนแอลง

ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการพัฒนามารยาทของนักศึกษาวิทยาลัยสะหวันบริหารธุรกิจ คือนักศึกษาบางส่วนที่มาจากการต่าง อำเภออาชญาติหรือเข้าหอพักอยู่ส่วนตัว ขาดการดูแลจากผู้ปกครอง เป็นผลทำให้นักศึกษามีพฤติกรรมด้านมารยาท ไม่ เหมาะสม โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2554 จะพบปัญหา คือ การแต่งกายไม่ถูก规范 เป็นต้นทางเศรษฐกิจมากขึ้น ส่งผลต่อ

ก้าวร้าว ไม่เชื่อฟังครู มารยาทในการพูดมารยาทในการฟัง มารยาทในการทำความเคารพ มารยาทในการเดิน มารยาทในการยืน และมารยาทในการนั่ง ยังต้องมีการพัฒนา (วิทยาลัยสหวัฒบริหารธุรกิจ. 2553 : 30-31) ซึ่งสิงเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อการจัดการเรียนการสอนทั้งในระดับชั้นเรียนและในระดับวิทยาลัย

จากสภาพดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะพัฒนามารยาทของนักศึกษา วิทยาลัยสหวัฒบริหารธุรกิจ แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยการทำวิจัยปฏิบัติการแบบ มีส่วนรวม (Participatory Action Research) พัฒนาให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และหาแนวทางปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมให้ดีขึ้นโดยใช้การพัฒนามารยาทของนักศึกษาวิทยาลัยสหวัฒบริหารธุรกิจ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม ซึ่งจะช่วยให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ และมีพฤติกรรมและการพัฒนามารยาทตามความมุ่งหมาย ของการวิจัยเพื่อการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดจุดมุ่งหมายของการวิจัยไว้ดังนี้

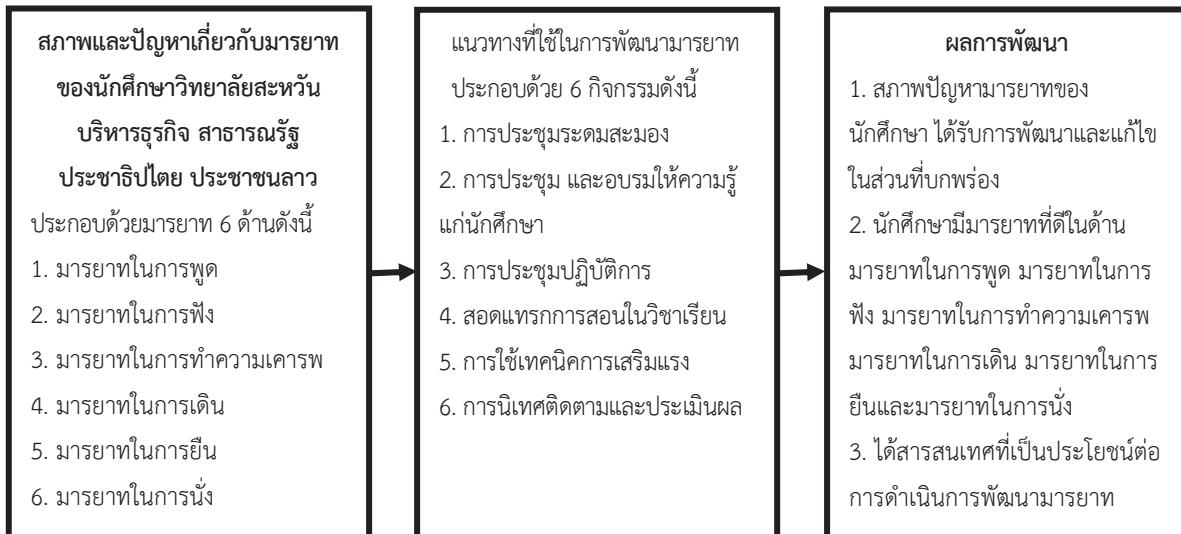
1. เพื่อศึกษาสภาพ และปัญหาเกี่ยวกับมารยาทของนักศึกษาวิทยาลัยสหวัฒบริหารธุรกิจ แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
2. เพื่อหาแนวทางและดำเนินการพัฒนามารยาทของนักศึกษา วิทยาลัยสหวัฒบริหารธุรกิจ แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
3. เพื่อติดตามและประเมินผลการพัฒนามารยาทของนักศึกษาวิทยาลัยสหวัฒบริหารธุรกิจ แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

กรอบแนวคิดการวิจัย

1. ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดการพัฒนามารยาทของนักศึกษาตามกระบวนการ วิจัยของเคนมิสและ เม็คแท็คการ์ท (Kemmis and Mc. Taggart. 1988 : 11-15, อ้างถึงใน อาจ นัยพัฒน์. 2551 : 302-303) เพื่อพัฒนามารยาท ซึ่งกำหนดกรอบการพัฒนาของนักศึกษา โดยใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research) ซึ่งมี 4 ขั้นตอน ดังนี้

- 1.1 การวางแผน (Planning)
- 1.2 การปฏิบัติการ (Action)
- 1.3 การสังเกตการณ์ (Observation)
- 1.4 การสะท้อนกลับ (Reflection)

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้ทำการสรุปกรอบแนวคิดในการพัฒนามารยาท ของนักศึกษาวิทยาลัย สหวัฒบริหารธุรกิจ แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ดังภาพประกอบ

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมายในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเป็นการทำงานระหว่างผู้วิจัยกับผู้เกี่ยวข้อง ในการพัฒนามารยาทของนักศึกษาวิทยาลัยสะหวันบุรี ประชาธิรักษ์ แขวงสะหวันนะเขต สารรณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ที่ให้ข้อมูลประกอบการวิจัย และวิธีการได้มา ดังนี้คือ

1.1 กลุ่มผู้ร่วมวิจัย จำนวน 20 คน ประกอบด้วย

1.1.1 ผู้จัด คือครูผู้สอนในวิทยาลัยสะหวันบุรี ประชาธิรักษ์ แขวงสะหวันนะเขต สารรณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ที่สนใจทำการพัฒนามารยาทของนักศึกษาวิทยาลัยสะหวันบุรี ประชาธิรักษ์ แขวงสะหวันนะเขต สารรณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จำนวน 1 คน

1.1.2 ผู้ร่วมวิจัย คือผู้บริหารสถานศึกษาและกลุ่มอาจารย์ที่ปรึกษาประจำชั้น ตัวแทนคณะกรรมการนักศึกษา หัวหน้าห้อง วิทยาลัยสะหวันบุรี ประชาธิรักษ์ แขวงสะหวันนะเขต สารรณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาว จำนวน 19 คน ประกอบด้วย

1.1.2.1 ผู้อำนวยการวิทยาลัย จำนวน 1 คน

1.1.2.2 อาจารย์ที่ปรึกษาประจำชั้น จำนวน 7 คน

1.1.2.3 ตัวแทนคณะกรรมการนักศึกษา จำนวน 6 คน

1.1.2.4 หัวหน้าห้อง จำนวน 5 คน

1.2 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล จำนวน 58 คน ประกอบด้วย

1.2.1 กลุ่มตัวแทนนักศึกษาปีที่ 1 ซึ่งได้มาโดยวิธีการเจาะจงจากคณะกรรมการห้องเรียน รวม 5 ห้องๆ ละ 10 คน จำนวน 50 คน

1.2.2 คณะกรรมการนักศึกษา จำนวน 6 คน

1.2.3 วิทยากร คือผู้ที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการอบรมเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม “การพัฒนามารยาทของนักศึกษา” จำนวน 2 คน

2. การพัฒนามารยาทของนักศึกษาวิทยาลัยสหเวชบริหารธุรกิจ แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ได้นำหลักการและขั้นตอนตามแนวคิดของเคนมิสและแม็คแท็กเกอร์ (Kemmis and McTaggart. 1988 : 11-15, อ้างถึงใน องอาจนัยพัฒน์. 2551 : 302-303) ของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนามารยาทของนักศึกษาวิทยาลัยสหเวชบริหารธุรกิจ แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ซึ่งประกอบด้วย 4 ขั้นตอนได้แก่ การวางแผน (Planning) การปฏิบัติการ (Action) การสังเกตการณ์ (Observation) และการสะท้อนกลับ (Reflection) เพื่อพัฒนามารยาทของนักศึกษาวิทยาลัยสหเวชบริหารธุรกิจ แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ซึ่งประกอบด้วย 1) มารยาทในการพูด 2) มารยาทในการฟัง 3) มารยาทในการทำความเคารพ 4) มารยาทในการเดิน 5) มารยาทในการยืน 6) มารยาทในการนั่ง

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. ประเภทของเครื่องมือ มี 5 ประเภท ประกอบด้วย

1.1 แบบสังเกต จำนวน 3 ฉบับ

1.2 แบบสอบถาม จำนวน 3 ฉบับ

1.3 แบบสัมภาษณ์ จำนวน 2 ฉบับ

1.4 แบบประเมิน จำนวน 2 ฉบับ

1.5 แบบบันทึก จำนวน 1 ฉบับ

2. ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 แบบสังเกต จำนวน 3 ฉบับ ประกอบด้วย

2.1.1 แบบสังเกตการประชุมระดมสมอง

2.1.2 แบบสังเกตการประชุมปฏิบัติการ

2.1.3 แบบสังเกตการใช้เทคนิคการเสริมแรง

2.2 แบบสอบถาม จำนวน 3 ฉบับ ประกอบด้วย

2.2.1 แบบสอบถามการอบรมให้ความรู้แก่นักศึกษา

2.2.2 แบบสอบถามการสอนแรกเรื่องมารยาทของอาจารย์ผู้สอนประจำวิชา

2.2.3 แบบสอบถามการนิเทศติดตามและประเมินผล

2.3 แบบสัมภาษณ์ จำนวน 2 ฉบับประกอบด้วย

2.3.1 แบบสัมภาษณ์การสอนแรกเรื่องมารยาทในแต่ละวิชา

2.3.2 แบบสัมภาษณ์การเสริมแรงนักศึกษา

2.4 แบบประเมิน จำนวน 2 ฉบับ ประกอบด้วย

2.4.1 แบบประเมินการอบรมให้ความรู้แก่นักศึกษา

2.4.2 แบบประเมินความพึงพอใจต่อผลการพัฒนามารยาทของนักศึกษา

2.5 แบบบันทึก จำนวน 1 ฉบับ ได้แก่ แบบบันทึกรายงานการประชุม

4. สกิลที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเพื่อพัฒนามารยาทของนักศึกษา วิทยาลัยสหวัฒบริหารธุรกิจ แขวงสหวัฒนะเขต สาระณรัฐประชาธิปไตย
ประชาชนลาว สรุปผลการวิจัยตามความมุ่งหมายได้ดังนี้

1. สภาพและปัญหาการดำเนินงานการพัฒนาการเรียนของนักศึกษา วิทยาลัยสหเวชบริหารธุรกิจ แขวงสหเวชนนະเขต สารารณ์รัฐประชานิพิทักษ์ประชาธิรัฐได้ดำเนินการพัฒนา สรุปได้ดังนี้

1.1 สภาพเกี่ยวกับ มาตรฐานของนักศึกษา วิทยาลัยสหเวชบัณฑิต บริหารธุรกิจแข่งขันระหว่างประเทศ สาธารณรัฐประชาชนลาว พบว่า 1) นักศึกษามีพุทธิกรรมแสดงมารยาท ที่ไม่เหมือนกัน คือ มีพุทธิกรรมก้าวไว้ไม่เข้าฟังอาจารย์ ไม่มีจิตสำนึกรักใน การแสดงความเคารพ ขาดความ อ่อนน้อมถ่อมตน ใช้คำพูดที่ไม่สุภาพต่อผู้อื่น ชอบพูดคุยกันในเรื่องอื่นอยู่ที่ห้องเรียน หรือ ที่ประชุม นักศึกษามีอิทธิพลต่ออาจารย์ ไม่เดินในการสำรวจ การยืนเข้าແ老人家พรองชาติมีขั้นตอนในการปฏิบัติที่ไม่ถูกวิธี การนั่งเก้าอี้ต่อหน้า ผู้ใหญ่หรืออาจารย์ไม่มีอยู่ในทำการสำรวจ 2) จากการวิเคราะห์ปัญหาศึกษาข้อมูลสารสนเทศของวิทยาลัยสหเวชบัณฑิต บริหารธุรกิจ พบว่า ในแต่ละห้องยังมีนักศึกษาขาดความ อ่อนน้อมถ่อมตน ใช้คำพูดที่ไม่สุภาพต่อผู้อื่นชอบพูดคุยกันในเรื่องอื่นอยู่ที่ประชุม นักศึกษามีอิทธิพล กับผู้ใหญ่ ไม่เดินในการสำรวจ การยืนเข้าແ老人家พรองชาติมีขั้นตอนในการปฏิบัติที่ไม่ถูกวิธี การนั่งเก้าอี้ต่อหน้าผู้ใหญ่หรืออาจารย์ไม่มีอยู่ในทำการสำรวจ ไม่ยกมือให้ไว้ กระทำการพูดในขณะเดินทางระหว่างอาจารย์หรือเมื่อพบกับบุคลภายนอกที่เข้ามาวิทยาลัย

3. ผลการติดตามและประเมินผลการพัฒนามารยาทของนักศึกษาวิทยาลัยสหเวณบริหารธุรกิจ แขวงสะหวันนะเขต สามารถรับประทานได้โดยประชาชนชาว ไนງรบอที่ 1 พบร่วมกับผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัยได้มีการพัฒนามารยาทของนักศึกษา วิทยาลัยสหเวณ บริหารธุรกิจ อาจารย์มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนามารยาทของนักศึกษาในด้านต่างๆ ทั้ง 6 ด้าน และได้ลงมือปฏิบัติดำเนินงาน พร้อมทั้งประเมินผลการดำเนินงาน กล่าวคือ นักศึกษาใช้คำพูดที่สุภาพมากขึ้น นักศึกษาเมื่อเดินกับผู้ใหญ่ ก็เดินในอาการสำรวจ การยืนข้ามทางการของชาติเมืองขึ้นตอนในการปฏิบัติที่ถูกต้อง นักศึกษาเรียนรู้และฝึกฝนในการสำรวจ ขณะเดินไปและกลับ

จากวิทยาลัยนักศึกษาสามารถแสดงออกโดยการให้ว่าจารย์หั่งก่อนและกลับจากวิทยาลัย โดยเฉพาะเมื่อพบบุคคล ภายนอกเข้ามา วิทยาลัยนักศึกษาจะทำความเคารพ โดยการยกมือให้ว่าด้วยความอ่อนน้อมถ่อมตน นักศึกษารุ่นน้องรู้จักให้ว่ารุ่นพี่ ทุกคนรู้จักให้เกียรติซึ่ง กันและกันโดยการยืนเข้าคิกก่อนและหลังเพื่อชี้อาหารหรือสินค้าในช่วงพักกลางวัน แต่เมื่อร่วมกันวิเคราะห์และสะท้อนผลการ ดำเนินงานพบว่ามี การดำเนินงานที่ต้องได้รับการพัฒนา ประกอบด้วย ด้านมารยาทในการฟัง อีกทั้งมีระยะเวลาในการดำเนินงานสั้น ผู้ร่วมวิจัยมีความเห็นสนับสนุนค้องกันว่าให้ทุกคนพัฒนาการดำเนินการพัฒนามารยาทในการฟัง ของนักศึกษา ในวงรอบที่ 2 และให้มีการ นิเทศติดตามอย่างใกล้ชิด จึงได้ดำเนินการวิจัยในวงรอบที่ 2

ผลการดำเนินงานในวงรอบที่ 2 หลังจากได้ดำเนินการนิเทศตามแผนการนิเทศ และเพิ่มการให้ความรู้ในด้านมารยาทของ นักศึกษา ใน ด้านมารยาทในการฟัง ส่งผลให้ผู้ร่วมวิจัยสามารถดำเนินการพัฒนามารยาทของนักศึกษาได้ดี ผลการประเมินเป็นที่น่าพอใจ ของกลุ่มผู้ร่วมวิจัย และมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ยังมีผลการดำเนินงานเป็นเชิงประจักษ์ กล่าวคือ นักศึกษาที่อยู่ในกลุ่มเสียง และกลุ่มที่มีปัญหา เมื่อได้รับการพัฒนา แล้ว สามารถพัฒนาตนเองได้ดีขึ้น ปัญหานักศึกษาที่มีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ลดลง

สรุปผลการพัฒนามารยาทของนักศึกษาวิทยาลัยสหเวชบริหารธุรกิจ แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาว ตามขั้นตอนการพัฒนามารยาทของนักศึกษา 6 ด้าน ด้วยกลยุทธ์ 6 กิจกรรม ได้แก่ 1) การประชุมระдумสมอง 2) การ ประชุม และอบรมให้ความรู้แก่นักศึกษา 3) การประชุมปฏิบัติการ 4) สอดแทรกการสอนในวิชาเรียน 5) การใช้เทคนิคการเสริมแรง และ 6) การนิเทศติดตามและประเมินผล สรุปได้ว่าสามารถพัฒนากลุ่มเป้าหมาย ซึ่งเป็นผู้ร่วมวิจัยทั้ง 20 คน ให้มีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการพัฒนามารยาทของนักศึกษาทั้ง 6 ด้าน อาจารย์ได้แนวทางการพัฒนามารยาทของนักศึกษา ส่งผลให้การพัฒนามารยาทของ นักศึกษาวิทยาลัยสหเวชบริหารธุรกิจแขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ดำเนินไปอย่างมีระบบ และมี ประสิทธิภาพ นักศึกษาได้รับการพัฒนาตรงตามความต้องการ ซึ่งเป็นไปตามนโยบายของวิทยาลัย และกระทรวงด้านสังกัด และส่งผล ให้การดำเนินการพัฒนามารยาท ของนักศึกษาวิทยาลัยสหเวชบริหารธุรกิจ แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีประสิทธิภาพ มากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้สำหรับผู้เกี่ยวข้องและผู้สนใจทั่วไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผู้บริหารสถานศึกษา หรือผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินการพัฒนามารยาทของนักศึกษา ควรให้ ความสำคัญกับการปฏิบัติงาน และส่งเสริมการทำกิจกรรมของอาจารย์ประจำวิชา และอาจารย์ที่ปรึกษาประจำชั้น และควรมีการ นิเทศ ติดตาม อย่างต่อเนื่องและดำเนินการอย่างจริงจัง

1.2 อาจารย์ที่ปรึกษาประจำชั้น อาจารย์ประจำวิชา ควรให้ความร่วมมือกัน มีการประชุมปรึกษาหารือ มีการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ในการทำงานอย่างสໍາເລັດ เพื่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของงาน

1.3 ควรมีการประสานงานความร่วมมือระหว่างผู้ปกครองนักศึกษา ผู้นำชุมชน คณะกรรมการนักศึกษา นักศึกษา และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอย่างสໍາເລັດ และต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่มีประสิทธิภาพ และยั่งยืนตลอดไป

1.4 อาจารย์ควรจัดให้มีโครงการ งาน และกิจกรรมเพื่อพัฒนามารยาทของนักศึกษาในด้านต่างๆ ที่หลากหลาย และทันสมัย เพื่อนักศึกษาจะได้มีความรู้ มีมารยาทที่ดีติดตัวไปจนเป็นนิสัย

1.5 งานมารยาทนักศึกษา จะต้องมีการปฏิบัติต่อไปอย่างต่อเนื่อง เพราะพฤติกรรมของนักศึกษา และสังคมในชุมชน เป็นไปอย่างต่อเนื่อง อาจารย์จะต้องค้นคว้าหาความรู้อยู่เสมอ ควรนำสื่อ เทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ที่ทันสมัยเข้ามา ช่วยเสริม เพื่อให้การปฏิบัติงานมีความสะดวก รวดเร็ว และมีความถูกต้องมากยิ่งขึ้น

1.6 ผู้บริหารวิทยาลัย อาจารย์ ผู้ปักธง และผู้อำนวยการสหกุน ควรประพฤติปฏิบัติเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับนักศึกษา

1.7 วิทยาลัย ควรจัดกิจกรรมยกย่อง เชิดชูเกียรติคุณดีมีมารยาทที่ดี ให้เป็นแบบอย่างของสังคม ส่วนบุคคลที่มีมารยาทไม่ดีก็สมควรได้รับการลงโทษ หรือพัฒนาปรับปรุงพฤติกรรมให้ดีขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 วิทยาลัยควรส่งเสริม สนับสนุนให้อาจารย์ บุคลากรที่เกี่ยวข้องในวิทยาลัยทำวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมในเรื่องที่เป็นปัญหาในงานหรือหน่วยงานที่ตนเองปฏิบัติหน้าที่อยู่ เพื่อแก้ไขปัญหาหรือพัฒนางานให้มีประสิทธิภาพและเกิดผลดีต่อวิทยาลัย

2.2 ควรสนับสนุนให้องค์กรภาครัฐและเอกชน ชุมชน บ้าน วัด และวิทยาลัยมีความตระหนัก และร่วมมือกันปลูกฝังมารยาทในตนเองให้กับนักศึกษา

2.3 ควรร่วมมือกับผู้ปักธงของนักศึกษา ผู้นำชุมชน และพระสงฆ์ เพื่อพัฒนาในด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษาให้แก่นักศึกษาเช่น ด้านอาคารสถานที่ ด้านการจัดทำสื่อ เทคโนโลยีที่ทันสมัย ด้านการจัดทำแหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกวิทยาลัยภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ สปป. ลาว. กฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่ง สปป. ลาว พ.ศ. 2551, สำเนาเอกสาร.

กฤษกร เพชรนก. มารยาทไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2. ปทุมธานี : สถาบุ๊กส์, 2551.

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. มารยาทในการฟัง. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <http://www.panyathai.or.th>. (10 มิถุนายน 2554)

คำเพ้า พันธุลักษณ์. คู่มือการประกอบการเข้าศึกษา. วิทยาลัยสะหวันบริหารธุรกิจ, 2554.

_____. สัมภาษณ์, 12 กรกฎาคม 2554.

พรสวรรค์ ถนนพุทรา. ผลของการฝึกพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมที่มีต่อมารยาทในชั้นเรียนของนักเรียนโรงเรียนสวัสดิวิทยาเขตวัฒนากรุงเทพมหานคร. ปริญญาบัตรบัณฑิตศึกษา ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์, 2547.

มหาวิทยาลัยศรีปทุม. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการพูด. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :

<http://elearning.spu.ac.th/content/thi114/talk1html#8>. (12 มิถุนายน 2554)

มานิต ศุทธสกุล. การประชุมระดมสมอง. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : [\(12 ธันวาคม 2554\)](http://pises.exteen.com/20060821/entry)

วิทยาลัยสะหวันบริหารธุรกิจ. แผนปฏิบัติปีงบประมาณ 2554. อุดมวิลัย : วิทยาลัยสะหวันบริหารธุรกิจ เมืองไกสونพมวิหาร แขวงสะหวันเขต, 2554.

สมิต สัชโนกร. การพูดต่อที่ชุมชน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สายสาร, 2552.

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. มารยาททางสังคม, [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :

<http://www.lbac.lopburi.net/download/prawatlbhttp://www.culture.go.th>. (2 พฤษภาคม 2554).

องอาจ นัยพัฒน์. การออกแบบการวิจัย : วิธีเชิงปริมาณ เชิงคุณภาพ และผสมผสานวิธีการ. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2551.

เอกสาร. คู่มือพึ่งมารยาท. กรุงเทพฯ : น้ำฝน, 2547.